

som helst Sted, hvor der i Fortiden er sket Misbrug paa dette Omraade —, men fordi jeg erkender, at en Dommer neppe kan tilføre Spareinstitutter og Banker nogen nævneværdig forretningsmæssig Indsigt, og fordi jeg erkender, at det kan være uheldigt, at en Dommer skal være nødt til at vige sit Sæde, naar Inkassosager eller andre Spørgsmaal vedrørende det paagældende Pengeinstitut kommer for Retten.

Et andet Ændringsforslag gaar ud paa at forbyde, at Fader og Søn samtidig sidder i en Bankdirektion. Jeg har slet ikke kunnet forstaa, hvad man vil opnaa med et saadant Forslag. Det er jo ikke paa Forhaand givet, at der skal være flere Direktører i en Bank; man har Lov til at nøjes med een. Men det forekommer mig da at være ganske ligegyldigt for Samfundet, om der i en Banks Direktion kun er een Direktør eller baade Fader og Søn, der har samme Hjertelag og -slag. Det forekommer mig altsaa, at Forslaget slet ingenting betyder, og jeg kan slet ikke forstaa, hvorfor man skal blande sig i dette ubetydelige Forhold. Skulde der være Mening i Sagen, synes jeg, man burde have grebet ind paa et helt andet Sted, nemlig ved at forbyde, at Fader og Søn i Forening kan forpligte en Bank. Det kunde der have været nogen Mening i. Jeg har derimod Vanskelighed ved at se, at man ved det foreliggende Forslag naar til en Løsning af den Opgave, som man maaske har stillet sig.

Jeg gaar derefter over til at omtale Ændringsforslag Nr. 7. Dette gaar ud paa, at Stillingen som Medlem af et Bankraad eller en Bankdirektion ikke kan forenes med Stillingen som Bestyrelsesmedlem i noget Aktieselskab, som vedkommende Bank finansierer. Jeg har ikke kunnet slutte mig til dette Ændringsforslag og maa anbefale at stemme imod det. Til Trods for, at Lovforslaget har været til Behandling i Udvalget allerede i flere Maaneder, har jeg lige saa lidt der som i Dag ved Ordførerens Udtalelser kunnet naa til fuld Forstaaelse af, hvad man egentlig ønsker at opnaa med Forslaget. Det synes, at man vil forhindre en Bank i at benytte sin Magtstilling overfor et financieret Aktieselskab til at skaffe sig Begunstigelser paa andres Bekostning. Men opnaas dette? Nej! Forholdet bliver ganske uforandret, hvad enten den paagældende Bank i det financierede Selskabs Bestyrelse har et af Bankraadets Medlemmer eller en anden af Banken af-

hængig Person. Hvis man sætter en af Bankens Funktionærer, en god Ven eller en Mand, der af en eller anden Grund staar i Afhængighedsforhold til Banken, ind i Aktieselskabets Bestyrelse, har Banken ganske den samme Fordel, som hvis et Medlem af dens Direktion eller Bankraad sad i Selskabets Bestyrelse. Jeg mener derfor, at man slet ikke kan opnaa noget ved dette Forslag, men derimod i høj Grad kan skade og skabe Usikkerhed.

Jeg skal forsøge paa at begrunde, hvad jeg mener. Man er saa tilbøjelig til at gaa ud fra, at ethvert Menneske kan sidde som Bestyrelsesmedlem eller Bankraadsmedlem, altsaa henholdsvis i et almindeligt Aktieselskab eller i en Bank, og gøre Nytte der. Jeg tror, det er ganske fejlagtigt. Naar man ser paa de Krisetilstande for nogle Aar siden, der blev omtalt af den ærede Ordfører, gør man efter min Mening fuldstændig Uret, naar man lægger Skylden alene paa de svigagtige eller letsindige Direktører, der hidførte Katastrofen. Efter min Opfattelse bør man lægge Ansvar et lige saa meget paa de letsindige Bestyrelsesmedlemmer, der Gang efter Gang viser sig at have modtaget Stillinger, om hvis Varetagelse de i Virkeligheden ikke har Begreb. Jeg vil minde om, hvilke Udtalelser der under Bankkrisen i Roskilde fremkom fra de ledende Mænd, Udtalelser, der viste, at de savnede enhver Gnist af Forstaaelse af Bankvirksomhed. Sandheden er den, at der er Bestyrelsesmedlemmer nok at faa, og at der ogsaa er Bestyrelsesmedlemmer nok, men at det indenfor de enkelte Bestyrelser i Almindelighed er ganske faa habile Mænd, der styrer Institutterne og Aktieselskaberne. Jeg mener derfor, at det er ganske urigtigt, naar man vil udelukke disse dygtige Mænd fra paa een Gang at sidde i Bankraadet og i visse Aktieselskabers Bestyrelse. Jeg beder ærede Medlemmer om at se sig om i vort lille Samfund. De vil da utvivlsomt blive paa det rene med, særlig hvis man ser paa de allerstørste og bedste Foretagender, Foretagender, der strækker deres Arme ud i Verden for at trække Fortjeneste hjem til Danmark, og paa de store Banker, at det til Dels er de samme Folk, der gaar igen i disses faktiske Ledelse. Jeg spørger: Har vi nogen som helst Ret til at udelukke dem fra at fortsætte den velsignelsesrige Virksomhed, de hidtil har udført?

Dette er en af mine Bevæggrunde til indtrængende at fraraade Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 7, men jeg har een